



**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

învinuirea lui

Andrei Catana și Nicolai Baranov

(art. 186 alin. (2) Cod penal)

(Dosarul nr. Ira-727/2026

Nr. PIGD 1-20140238-01-Ira-17082026)

Recurs vădit neîntemeiat; Confiscarea specială a automobilului utilizat pentru săvârșirea infracțiunii este neîntemeiată, deoarece confiscarea nu operează automat în raport cu aceste bunuri, acuzarea nu a justificat de ce măsura dată este una proporțională, iar valoarea acestuia este mult mai mare decât valoarea bunurilor sustrase.

10 septembrie 2026

Au examinat anterior cauza judecătorești:

Instanța de fond: Mariana Hanganu

Curtea de apel: Andrei Mironov, Grigori Colev, Valeri Hudoba

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul în cauza penală privind învinuirea lui Andrei Catana și Nicolai Baranov, în numele legii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Vladislav Gribincea, *Președinte*,

Leonid Chirtoacă,

Sergiu Stratan, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. Andrei Catana și Nicoali Baranov s-au născut în anul 1973 și, respectiv, 1996, în r. Cahul. Ei au fost apărați de avocații Vladimir Cazmalî și Serghei Covalenco.

2. Andrei Catana și Nicolai Baranov au fost învinuiți că, acționând de comun acord, în baza unei înțelegeri prealabile și cu repartizarea rolurilor între ei, în noaptea de 14 spre 15 iulie 2020, s-au deplasat cu un automobil la ZAL Vulcănești. Nicolai Baranov a supravegheat împrejurimile, iar Andrei Catana a pătruns pe teritoriul S.R.L. „INNOVOCRISTAL”, de unde a sustras dintr-o cisternă 225 de litri de benzină. Ulterior, cei doi au transportat combustibilul cu automobilul într-un loc sigur, cauzând părții vătămate un prejudiciu material de 1.858,50 lei. Fapta a fost calificată conform art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

3. Prin [sentința](#) Judecătoriei Comrat, sediul Central, din 30 mai 2023, Andrei Catana și Nicolai Baranov au fost achitați, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de aceștia.

4. La 08 iunie 2023, procurorul Alexandr Vlah a declarat apel. El a solicitat casarea sentinței și condamnarea lui Andrei Catana și Nicolai Baranov conform învinuirii aduse și confiscarea automobilului.

5. Prin [decizia](#) Curții de Apel Sud din 14 aprilie 2026 apelul a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre prin care Andrei Catana și Nicolai Baranov au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal și eliberați de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției. Instanța a respins solicitarea privind confiscarea specială a automobilului. Ea a reținut că prejudiciul cauzat prin infracțiune constituie 1.858,50 de lei. Automobilul utilizat la transportarea bunurilor sustrase are o valoare vădit superioară valorii bunurilor ce constituie obiectul infracțiunii. Confiscarea specială a automobilului ar fi vădit disproporționată. Decizia motivată a fost pronunțată și [publicată](#) pe portalul instanței la 14 aprilie 2026.

6. La 02 iunie 2026, procurorul Dumitru Calendari a declarat recurs. El a solicitat casarea deciziei, în partea referitoare la confiscare, și aplicarea acestei măsuri, deoarece automobilul a fost folosit la comiterea infracțiunii, automobilul aparține condamnatului, iar confiscarea este proporțională, deoarece este

necesară pentru restabilirea echității sociale prevenirea comiterii unor fapte similare de către condamnați. Procurorul a invocat hotărârea Plenului Curții Supreme [nr. 40/1999](#). Recursul se întemeiază pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală.

7. Urmărirea penală a fost desfășurată în perioada 13 decembrie 2018 – 28 octombrie 2020. Prima instanță a examinat cauza în perioada 09 noiembrie 2020 – 30 mai 2023. Instanța de apel a examinat cauza în perioada 05 iulie 2023 – 14 aprilie 2026. La 17 august 2026, dosarul a ajuns la Curtea Supremă de Justiție.

MOTIVAREA INSTANȚEI

12. Recursul a fost declarat în mai puțin de două luni de la pronunțarea deciziei motivate, adică a fost depus în termen.

13. Art. 434 Cod de procedură penală prevede că instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate doar în limitele invocate în recurs. Această prevedere nu permite instanței de recurs să admită recursul din alte considerente decât cele invocate în recurs (decizia nr. [1ra-854/2022](#), § 85). Totuși, legea nu interzice instanței de recurs să califice considerentele invocate în recurs de la un temei de recurs la altul (decizia nr. [1ra-1520/2023](#), § 56).

14. Recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 1) și 6) Cod de procedură penală. Deși procurorul invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, criticile formulate în recurs vizează exclusiv aplicarea confiscării speciale. Aceasta ține de interpretarea legii. Interpretarea legii contrar practicii Curții Supreme de Justiție cade sub incidența erorii prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală (încheierea nr. [1ra-363/2026](#), § 12). Prin urmare, recursul va fi examinat doar prin prisma acestui temei.

15. Potrivit art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). Art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal prevede că sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni. Confiscarea specială nu operează automat. Pentru aplicarea acestei măsuri este necesar ca instanța să stabilească o legătură concretă între bun și infracțiune, precum și caracterul proporțional al ingerinței în dreptul de proprietate (hotărârile nr. [1ra-1750/2023](#), § 46; [1ra-1417/2022](#), §§ 35-38; și [1ra-1838/2023](#), §§ 21-23). În încheierea nr. [1ra-1750/2023](#), Curtea Supremă de Justiție a menționat următoarele:

46. ... confiscarea specială nu reprezintă o a doua pedeapsă pentru aceeași faptă penală. Ea are scopul de a preveni comiterea unei alte infracțiuni identice sau similare. În fiecare caz când se solicită confiscarea urmează totuși a fi aplicat testul de proporționalitate. În caz contrar, există riscul de încălcare a dreptului de proprietate (a se vedea

hot. CtEDO [Paulet v. Marea Britanie](#), 2014, §§ 63-69; [Rustamkhanli v. Azerbaijan](#), 2024, § 53-66).

16. Din cele menționate în paragraful precedent rezultă că confiscarea automată a obiectului infracțiunii nu este admisibilă (*mutatis mutandis* hot. CtEDO [Karapetyan v. Georgia](#), 2020, § 37). Pentru ca o asemenea confiscare să fie aplicată, ea trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie proporțională cu scopul urmărit. În hotărârea nr. [4-1ril5/2019](#), Curtea Supremă a mai menționat că, pentru confiscarea specială, este necesară existența unei legături reale și indispensabile între bun și infracțiune.

17. Procurorul susține că instanța de apel a respins în mod eronat confiscarea contravalorii automobilului. Potrivit recursului, acest autovehicul a fost utilizat de către proprietar la comiterea infracțiunii și urma a fi confiscat în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal. Automobilul a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii. Totuși, acest fapt nu determină, prin el însuși, aplicarea confiscării speciale în temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) Cod penal. După cum a fost menționat în para. 15, confiscarea specială nu operează automat în raport cu bunurile utilizate pentru săvârșirea infracțiunii. Instanța de apel a constatat că valoarea automobilului este mult mai mare decât valoarea bunurilor sustrase și prejudiciul cauzat. Completul este de acord cu soluția și motivele instanței de apel. De asemenea, completul notează că, deși invocă în recurs mai multe hotărâri CtEDO, procurorul nu a justificat convingător de ce această măsură ar fi una proporțională. Acuzarea nu a susținut că automobilul a fost adaptat pentru comiterea infracțiunii, că condamnații sunt suspectați de comiterea altor furturi, precum și că există riscul comiterii unor infracțiuni similare cu folosirea acestuia.

18. Completul de asemenea subliniază că jurisprudența Curții în materia confiscării speciale este consolidată încă din anul 2024. Procurorul a ales să negligeze această jurisprudență și să facă referire la practica Curții Supreme de Justiție din anul 1999.

19. Prin urmare recursul este vădit neîntemeiat și, în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de procurorul Dumitru Calendari împotriva deciziei Curții de Apel Sud din 14 aprilie 2026.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Judecători

Digitally signed by Gribincea Vladislav
Date: 2026.09.10 16:38:52 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova
MOLDOVA EUROPEANĂ

Vladislav Gribincea

Leonid Chirtoacă
Sergiu Stratan